

de cerede Forslagsstillere ved anden Behandling have tilfiget.

Bønløffe: Jeg skal ikke negte, at da jeg saae den høitærede Indenrigsministers Ændringsforslag, forstod jeg det, som om den høitærede Minister vilde bringe Udgifterne i Anledning af denne Lov i Overensstemmelse med Loven af 14de April 1865, saaledes at de Udgifter, der forvoldes, blive fordelte efter Skjøn paa samtlige Brugere efter den Nytte, de have af Veien. (Indenrigsministeren: Ja!) Det forekommer mig, at den høitærede Minister ikke sagde det; men naar det forholder sig saa, er jeg dermed tilfreds; thi paa anden Maade kunde det ikke godt være. Naar den høitærede Minister sagde, at der kunde indtræffe det Tilfælde, at Klageren kjendtes uberettiget, saa kan jo det selv samme Tilfælde indtræde efter Loven af 1865.

Indenrigsministeren (Skel): Ved Loven af 1865 var der jo ikke Tale om de Udgifter, som efter Forslagsstillernes Mening ere Gjenstand for Fordeling her.

Bønløffe: I Loven af 1865 siges, at Udgifterne ved Indfaldelsen til samtlige de Mænd, som ere lodtagne i Veien, skulle fordeles, saa vel som alle øvrige Udgifter, i Forhold til den Nytte og Brug, de have af Veien.

Indenrigsministeren (Skel): Nei, jeg beder om Forlædelse. I § 5 i Loven af 1865 staar kun, hvorledes de forskjellige Arbejdspræstationer skulle fordeles, samt hvorledes Udgifterne ved Sagens Behandling, saa vel som til Udførelsen af de Arbejder, der ikke præsteres in natura, skulle fordeles af Sogneraadet; men der staar ikke, at de skulle fordeles paa alle dem, der have Berettigelse til Veien.

D. Christensen: Jeg kan ikke se Andet, end at det er absolut nødvendigt, at den høitærede Ministers Forslag bliver vedtaget, da i modsat Tilfælde det bestaaende Forhold vilde forrykkes, idet der vilde blive gjort Indskjæring i den Ret, som efter Loven af 1865 tilkommer de af Sogneraadet udnævnte Skjønsmænd, der skulle have med det at gjøre. Det er disse Mænd, der have Ret til at fordele ikke blot Byrderne og Arbejdspræstationerne, men ogsaa Omkostningerne. Hvis det blev staaende, som det staar i Lovforslaget, vilde der derved gjøres en Indskjæring i deres Ret, hvad jeg meget vilde beklage. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at det er i høi Grad ønskeligt, at dette Forslag blive vedtaget.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Indenrigsministeren: Sidste Punktum af 2det Stykke udgaar.

vedtoges med 53 Stemmer imod 5.

2) Lovforslaget med den vedtagne Ændring faalydende:

Naar Flertallet af Medlemmerne af et Sogneraad eller Byraad, til hvis Afgjærelse en Sag om Istandfættelsen og Vedligeholdelsen af en privat Veie i Genhold til Bestemmelserne i Lov af 14de April 1865 er henvist, paa Grund af deres Interesse i Sagen er udelukket fra at deltage i dens Behandling og Paakjendelse, jvfr. Lovens § 3, bliver derom af den paagjældende Kommunalbestyrelse at gjøre Indberetning til Amtmanden, der da har at drage Omsorg for, at Sagen afgives til Behandling og Paakjendelse henholdsvis af Sogneraadet for en af de tilstødende Sognekommuner i Amtsradsstriben eller af Byraadet i en af Amtets andre Kjøbstæder.

Vedkommende Sogne- eller Byraadsmedlemmer erholde i Reisegodtgjærelse 1 Kr. pr. løbende Mil, forsaavidt Afstanden fra deres Hjem til Afsædet er over en halv Mil.

Til Forhandlingerne benyttes Protokollen for den Kommune, til hvis Bestyrelse Sagens Behandling i Genhold til Foranstaaende er overgivet, medens en bekræftet Udskrift af det Protokollen Tilførte af den nævnte Kommunalbestyrelse tilføres. Kommunalbestyrelsen for den Kommune, i hvilken Veien er beliggende, til Indsørelse i den i sidstnævnte Kommune for deslige Sager benyttede Protokol.

Saafrømt Sagen i Genhold til Lovens § 7 indanles henholdsvis for Amtsraadet eller Amtmanden, bliver en Udskrift af de under Sagens Behandling for disse Autoriteter ved Forlig eller Kjendelse truffne Bestemmelser at tilstille saavel den Kommunalbestyrelse, der har behandlet Sagen i 1ste Instans, som Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken Veien er beliggende, til Indsørelse i de respektive Protokoller.

I Tilfælde af, at det i en af en fremmed Kommunalbestyrelse i Genhold til Foranstaaende behandlet Sag indgaaede Forlig eller den i samme affagte Kjendelse ikke efterkommes, er det Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken Veien er beliggende, der paa Vedkommendes Begjæring har at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger i Overensstemmelse med Lovens § 6.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Formanden (Krabbe): Da Lovforslaget er undergaaet Forandringer her i Thinget, gaar det nu tilbage til Landsthinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: Forslag til